

es saia

PRENSA TORRENT

D'ALGAI DA

nº 55 Juliol de 1985

preu: 80 pts

sant JAUME 85

DESMITIFICACIÓ DE LA
FIGURA DE SANT JAUME.
(Dibuix de Víctor Andreu).

EDITORIAL

Segurament haureu sentit parlar del "banc del si no fos". És aquell banc de pedra que hi ha a Cort, a la façana de l'Ajuntament. Altre temps, era freqüent veure-hi persones d'edat assegurades, que prenien el sol i parlaven de les seves coses. I les converses habituals eren: "Jo, si no fos pes reuma...". "Idò jo, si no fos per aquesta cama...". "Jo, si no fos que de cada dia torn més sord...". Si no fos...

No sé si haureu observat entre els vostres coneguts gent afectada d'aquest mal del "si no fos...". Si vos hi fixau, segur que en trobareu més de dos; a tot hi descobreixen el caire dolent, l'emperò, el si no fos...: "Sa feina? Bé, si no fos...". "Sa família? Bé, si no fos...". I així de qualsevol tema.

D'aquests no es pot dir exactament que siguin uns pessimistes. Un pot sentir-se pessimista -i amb motiu- davant una situació determinada; però si les circumstàncies canvien, si les causes del pessimisme desapareixen, desapareix també el pessimisme. Es tracta, per tant, d'una actitud lògica, ben normal, ben comprensible i que no és dolenta mentre no ens deixem dominar per ella i caiguem en el menfotisme i en el "no hi ha res que fer".

Aquests del "si no fos..." són una altra cosa. Més que pessimistes són remugadors, a tot hi troben que dir, no veuen res ben fet, i ho fan per sistema, amb raó o sense, no per un esperit de perfecció i de superació, són uns esquiterells, pareix que sempre estan nyicos, i arriben a contagiar del seu fals pessimisme. Més val no discutir amb ells.

I, ja que hi som, podem dir dues paraules d'un altre personal: són els qui ho troben tot ben fet a una gent que consideren la seva i en canvi ho veuen tot mal fet a aquells que diuen "els altres". Un mínim d'objectivitat ens demostra que això no és mai veritat, que tots feim coses ben fetes i mal fetes, que no es pot dejectar perquè sí ni és just elogiar i aplaudir allò que no s'ho mereix. Si la postura dels del "si no fos..." és ridícula i desmoralitzadora, la d'aquests altres és més perillosa i perjudicial perquè, amb el seu fanatisme, s'esforcen a dividir els ciutadans i a enfrontar-los; impedeixen, o al manco dificulten, l'existència d'una tranquil·la convivència entre tots. Per altra part, com tots els sectaris i intransigents, a la llarga perjudiquen la seva pròpia causa ja que les persones assenyades saben ben aviat de quin peu se calcen.

En resum, és allò que sentirem l'altre dia: "Si no fos que els altres ho fan tot malament...".

calaix de sastre

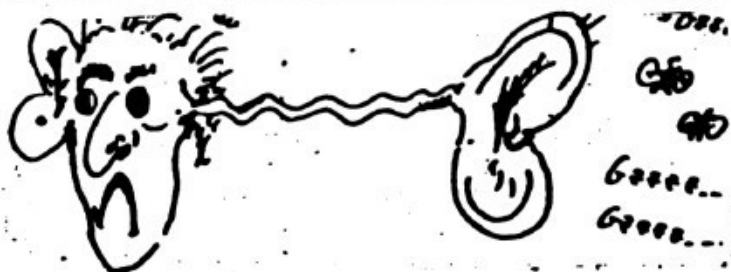

"Déu meu, sort que de jove vaig aprendre a pelar-me-la!"

(Miquel Bauçà. "Carrer Marsala")

Ha arribat l'estiu i ningú no diu ni piu. En s'estiu tota cuca viu, diu el refranyer popular. Per Son Gual apareixeran uns cucots que faran es bategot. Un els volia engabiar perquè es creia que eren pardals voladors. Com a càstig, els posaran de plàstic. Fa pardal que això ho declarin obra d'interés social. Després de Grècia, Espanya és el país que té més mala llet. Ho diu la televisió. No sap què és un país, ni què és un pastís. A partir d'ara, quasi tot millorarà: ja som del Mercat Comú. Desgraciadament lo comú continuarà. Amb els seus beneficis, els especuladors fan una bona vega. Ahir no li podien tapar el cul amb set flassades. Avui l'hi poden tapar amb tres-centes seixanta cadires. La unitat sanitària quedarà una monada, perquè la netejaran amb gelat d'ametla, llimonada, canyella d'oliva i canyella de farratge. Si ell hi vé, jo tampoc. Per fer una piràmide, els antics egipcis necessitaven el treball de cent mil homes. El govern socialista pot complir el seu programa electoral amb la construcció de vuit piràmides...a Andalucia. I si això falla, l'Ajuntament li pot proposar la construcció de vuit-centes mil fàbriques d'asfalt. Per Sant Jaume, festa grossa i de franc...o. Amb la subvenció que els han donat, els cossiers faran el quadrat en bicicleta. En sentir el tamborí i el fabliol, alguns cantaran el cara al sol. Però les quatre barres i les paperines lluiran molt. Els efectes de la contaminació de la mar Mediterrània són terribles: els peixos grossos cada vegada van més bruts. L'altre dia vacunaven contra la ràbia; la vacuna no devia ser gaire bona. És fals que donin al regidor d'hisenda la medalla al treball; una reunió cada any no basta; com a mínim han d'esser dues. En tornar de Can March, En Cañellas, N'Albertí i el Delegado del Gobierno ballaran un bolero damunt el cadafal de plaça. Abans de llançar al mercat un nou producte, teniu en compte que només agraden les coses immorals, il·legals o que engreixen. L'Ajuntament ha decidit canviar de postura i subvencionar Es Saig: li regalarà un cartró per jugar en el bingo Balear. El govern balear no és un bingo, però ho sembla. Frase original: "Todo está por las nubes". Frase traduïda: "Tot està per ses boires". Donaran a l'autor el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes. Mem si així es compra un bon diccionari. El vicari d'Olot ha caigut dins un clot. I que al batle no li tornin donar carabassot.I...

m'han dit que diuen

Aquest mes no sé si ES SAIG tindrà poques planes, perquè s'administrador, En Llorenç, s'altre dissabte va fer llarg amb so sopar des col.laboradors de sa revista: en feim pocs, però bons. Sobretot aquest, no li faltava res. Bé, basta dir que en es final quasi tots deien lo que solen dir es Cossiers: "Maldament haguem d'afegir qualque cosa, en podríem fer un altre aviat..." Ja vos dic, si trobau que en aquest número li falta qualque plana, és que la mos menjàrem s'altre vespre. Que no sigui es darrer!

I és que s'assumpte de sopars se torna a animar, no sé si és quan acaba es curs, o quen comença es bon temps, però cada dia tornam a sentir parlar de sopars. Es directius des caçadors han tornat a partir (bé, no ho han deixat mai de tot), però vos volem dir que a un sopar de canonges que feren fa un parell de setmanes no hi havia cap directiu; ni menjaren llebres, com l'any passat i s'altre. I és que, diuen, sabeu que ho són de bons es conills tendres ara! Per arreglar-ho, un que hi era va dir que eren de corral, però per sa gent que va sopar, ningú s'ho cregué.

A sa festa de fi de curs de Ses Escoles hi havia una gentada. Enguany feren llarg, amb aquesta festa: música, grup d'animació, gimnàsia, partits de futbet... i un bon berenar. Una de ses coses més animades, además des berenar, fou es partit entre allots i gen gran: hi hagué un parell d'esclats que feren esclafir de riure a tothom manco es que havia caigut.

Enguany, durant es curs, no hem sentit massa comentaris de per ses Escoles, i això vol dir que va bé. Esperem que ara, com ha passat aquests darrers anys, un parell de... (posau-li s'adjectiu que vulgueu) no ho fotin tot fent destrossa per ses Escoles).

Volem parlar d'una festa que es va fer a Montuïri amb motiu de sa Confirmació d'una trentena de joves d'Algaida. I és que, a part de s'acte en sí, després hi hagué una convidada per part dels montuïrers an els algaidins, que va resultar una trobada de germanor extraordinari. Un aficionat en es futbol comentava que hi havia massa diferència entre allò i es partits que es celebren qualque vegada entre el Montuïri i l'Algaida. No pareix que siguin gent des mateixos pobles.

Ara que hem parlat de futbol, hem sentit a dir pes poble que ja tenim nova directiva. Enguany sa cosa ha d'anar bé per força, perquè es nou President és una persona que no fa massa temps encara era jugador titular, per tant sabrà bé quins són es problemes que ho pot haver. Enhorabona i endavant!

I seguirem amb futbol, perque mos digueren que es camp de Pina està ben endavant. Se veu que anaven endarrer de tenir un camp, perquè encara no estava massa clar s'assumpte des terreny i ja se posaren a replanar i fer-hi feina tot es poble. Han demostrat que encara es poden fer obres col.lectives, quan un poble vol una cosa en benefici de tots.

I ara ja tenim es Camp Municipal d'Algaida, a Pina iO no?.

Fa temps es Socis Fundadors tengueren una entrevista amb s'Ajuntament per mirar de comprar es camp d'Algaida. Es batle va dir que tendria una conversa "amistosa"

amb so propietari per arreglar-ho. No hem sabut res més. O no mos ho han dit, o no han començat a "conversar", o sa conversa és tan "amistosa" que encara dura. Però confiam que aviat sentirem dir qualque cosa, perquè per altra part mos digueren que es vestuaris que fan ara a Ses Escoles podrien servir per futur camp de futbol. Això no mos ho creguérem, però...

Es "Museu dels horrors" o d'animals prehistòrics, que fan devers Son Gual, té a molta gent intrigada. N'hi ha que no entenen per què s'Ajuntament d'Algaida ha dit que sí a allò que altres no volgueren a ca seva. Altres no entenen per què l'han declarada obra "d'interés social". I, per acabar-ho d'arreglar, un que hi feia feina, va dir que ho haurien de tancar ben tancat, a fi de que els animals no sortissin. Aquest tampoc ho entenia massa.

Quan torni a sortir Es Saig ja haurem passat ses Festes de Sant Jaume, i llavors haurem de parlar de com han estat. Lo fotut és que ara no podem parlar massa de cóm seran, perquè ham sentit pocs comentaris. Ara bé, tot lo que hem sentit fins ara és positiu: les ha de dur s'Ajuntament, tot serà gratuït, i ha cercat sa col.laboració de totes ses entitats des poble. Si això surt més o manco bé, ja ho veurem, però gran cosa és que es partesqui amb bones intencions.

S'aigua... Sí, hem sentit moltes coses, com quasi cada any, o per ventura un parell més encara, però com que són per l'estil de l'any passat, val més deixar-ho anar. Un comentari que sí que el volem dir, perquè ha corregut per tot es poble. Sembla que han trobat "un riu d'aigua" i que hi ha converses amb s'Ajuntament per dur-lo en es poble. A veure si haurem acabat de passar pena.

Sa darrera que mos han dit no sabem com ho hem d'entendre. Però pensam que a partir d'ara s'haurà acabat d'estar drets, a sa Plaça o allà on sigui. Resulta que en es darrer "Pleno" s'Ajuntament decidí comprar 360 cadires, i les seves corresponents taules. No mos saberen dir quina era sa finalitat d'aquesta adquisició. Ni sí ses cadires són encoixinades...

UN SORD

NOTICIARI

JOSEP PUIGSERVER A "EUROPALIA 85"

El nostre bon amic l'artista-pintor Josep Puigserver Janer ha estat convidat a participar al gran certamen "EUROPALIA 85 ESPAÑA" que se celebrarà pròximament a Brusel.les (Bèlgica). Hi participen diverses entitats culturals i el nostre artista hi presenta quatre obres: "Los Gigantes del Quijote", "Costa de Deià", "Albufera de Pollença" i "Poniente en Mallorca".

Li donam l'enhorabona i desitjam que la seva participació es tradueixi en un nou èxit per afegir a la llarga llista de premis aconseguits a diversos certàmens.

EXPOSICIÓ DE VÍCTOR ANDREU

La darrera setmana de juny el nostre amic i col.laborador Víctor Andreu ha celebrat una exposició al Molí d'En Xina sota el títol "Paisatges, personatges i aus": pintura, ceràmica, col.lage. Aquesta exposició la podreu contemplar també per les Festes de Sant Jaume.

ALGAIDA: un exemple d'urbanisme

Un tema molt debatut, comentat i que fins i tot ja es fa pesat parlar-ne és el de l'urbanisme. Així i tot és necessari encara dir-ne alguna cosa més perquè crec que les nostres autoritats no se n'han enterat prou del que passa, o no volen enterar-se'n, o són molt durs d'orella.

Al nostre poble urbanisme equival a desgavell, descontrol, destrucció, especulació... Al Saig de cada més surten publicades fotografies d'obres il·legals. Ja n'han sortides un caramull i, segons informacions, la revista en té un arxiu suficient per a publicar-ne tres o quatre anys seguits sense haver de fer-ne més. Per ventura és la secció amb manco dificultats per omplir i on no importa escriure comentaris a peu de plana. Les fotografies basten per posar en evidència una realitat.

Valdria la pena que els algaidins pensassin el que representa cada una d'aquestes obres fotografiades: Pareclació indiscriminada del terme d'Algaida, destrucció del paisatge, destrucció de les zones de conreu, problemes pels pagesos veïnats que segueixen cultivant les terres i, per ventura, el que ens afecta més de prop, a curt termini, és que aquestes obres il·legals no paguen impostos.

Cada fotografia és un atemptat contra el poble, una estafa als interessos col·lectius i una ofensa a tots els algaidins que per poder fer obra han de complir amb tots els requisits legals (permís d'obres, impostos, etc). Tot això els únics que ho fomenten amb el seu silenci i tolerància són les nostres autoritats. Després han de pujar els impostos dels algaidins per a fer funcionar l'absurda burocràcia i l'estèril política de millores del poble. No han solucionat cap problema real ni urgent i no han tingut més imaginació que continuar tímidament les obres socials empreses per l'anterior Ajuntament. Una altra vegada, com a altres temps, les subvencions del Consell serveixen per asfaltar camins i posar, no gens estudiades i planificades, capes d'asfalt pels carrers del poble. Són obres que es venen molt i que fan "guapo" però que a la llarga són doblers mal invertits. No vol dir això que no s'hagin d'asfaltar, s'ha de fer però abans s'ha de planificar l'infraestructura i donar solucions definitives. Un exemple és la part d'alt del Carrer des Campet i un altre, els problemes a l'hora de posar la ja imprescindible xarxa d'aigües netes i brutes (de l'aigua val més no parlar-ne).

En cap moment se pot interpretar que la denúncia de la destrucció urbanística és una guerra entre els algaidins i els xaleters, no ens podem oposar que se facin xalets, tothom aspira a una vivenda de distracció i d'esplai, però s'ha de fer dins zones que l'Ajuntament ha previst a unes Normes amb un Control urbanístic, assegurant la protecció de les zones forestals i les cultivades.

Es veritat que el fet de vendre finques per a fer xalets o "casitas de aperos" ha fet que augmentassin de valor i que així s'ha incrementat el valor patrimonial, però les coses no se poden fer sense ordre no concert perquè a la llarga es produeix l'efecte "boomerang", els perjudicats som noltres mateixos. De tot aquest desgavell els únics culpables són les autoritats, les que tenen l'obligació de vigilar pel bé del poble i no ho fan, potser per inoperància o per deixadesa, però no ho fan.

S'han deixat caducar les normes subsidiàries i no ha estat per decuit ni per falta d'informació, ha estat perquè els ha interessat fer-ho així o per capritxo dels regidors d'AP i dels que sortiren elegits pel PSOE. Les Normes Subsidiàries no agradaven perquè hi havia algun carrer marcat que feia nosa, perquè els límits d'extensió necessària per poder fer xalets a dins zones forestals o agrícoles no convenia, perquè algunes immobiliàries o persones dedicades a l'especulació se topaven massa sovint dins il·legalitats, etc.

Segurament aquests quatre anys passaran a la història d'Algaida com un exemple del que no ha de fer un Ajuntament, això sí, haurem tengut de batle a una persona culte, molt estudiosa i que estima molt el nostre poble.

CRÒNIQUES MUNICIPALS

Amb càrrec al superàvit del pressupost del 84, la majoria municipal ha aprovat:

1- Un crèdit extraordinari de 3.177.398 pts, les quals s'han d'invertir sobretot en l'asfalt dels carrers de Palma, Unió i Amargura, per un valor de 2.700.000 pts.

(Aquest crèdit l'excusarem amb el mobiliari de la Unitat Sanitària Local, quan solament hi destinen 50.000 pts; tots sabem que això ho paga majoritàriament el Govern Autònom).

2- Un suplement del pressupost ordinari de 1.845.752 pts, de les quals 500.000 són un increment a afegir al milió inicial previst per asfaltar camins, i altres 500.000 pts per la compra de taules i cadires.

La nostra actitud fou la de votar en contra d'aquests crèdits, no tant per alguns punts que tractaven, sinó per la forma com ho vulgueren presentar; les informacions no eren netes, fins a tal punt que incompliren un requisit preceptiu per a qualsevol grup polític, com és el de tenir dret a consultar els expedients 48 hores abans a la sessió plenària extraordinària, i cada vegada que un representant del nostre grup anava a l'Ajuntament per tal d'exercir aquest dret, trobava cala buida; és a dir, no poguérem consultar els expedients, cosa greu tractant-se de doblers.

A més, la partida més important era la destinada a asfaltar els carrers des del carrer de Palma fins al Colomer; la nostra opinió ja manifestada anteriorment és que aquests temes s'han de tractar amb visió de futur, i s'han de resoldre parcialment els problemes de l'aigua, ja que afrontar globalment aquest problema serà un mai no arribar-hi. Que per ventura és allò que vol la majoria municipal.

La majoria AP-Vega-Cerdà, en un acte d'irresponsabilitat absoluta, va presentar el punt de l'aprovació dels crèdits en un plenari on hi faltaven dos dels seus representants, per la qual cosa només comptaren amb 5 vots afirmatius, quan per poder aprovar aquests punts es necessiten 6 vots. Romangueren esglaiats i el Senyor Batle va tenir la feliç idea de convocar un ple l'endemà, a fi d'aprovar el punt perdut. Per no incórrer en una possible il.legalitat, decidírem no assistir al plenari; tampoc no hem fet cap acció legal davant aquesta irregularitat, per tal de no aturar l'activitat municipal. I per demostrar a la majoria que fins i tot davant fets seus de poca elegància, nosaltres sabem respondre de manera que ells puguin fer la seva política municipal. Hem de considerar que si a les poques coses que fan, encara hi trobàvem justes travetes legals, l'Ajuntament d'Algaida no funcionaria.

Regidors del PSM

salut: el glaucoma

Per entendre què és el glaucoma és necessari saber que a l'interior de l'ull es troba, entre altres coses, un líquid anomenat humor aquós; aquest líquid està a la cambra anterior, el produeix un cos o múscul ciliar i es reabsorbeix a nivell de l'angle format per l'iris i la còrnia; aquest humor aquós està compost per aigua, una petita quantitat de proteïnes, glucosa, aminoàcids, urea i electròlits; quan es dona una alteració en la producció i reabsorció d'aquest líquid es produeix una elevació de la pressió intraocular que és la que provoca el glaucoma. (Les figures 1 i 2 vos expliquen tot això.

La pressió intraocular és una condició molt important per a una perfecta funció de la visió, ja que d'ella depèn la transparència de la còrnia i fa que hi hagi una distància òptima entre còrnia, cristal·lí i retina.

Les causes del glaucoma poden ser múltiples. A més, hem de tenir en compte que n'hi ha de dues classes:

a) El primari, que sol afectar a un 3% dels individus de més de 50 anys.

b) El secundari, en el qual l'alteració de l'humor aquós és conseqüència d'una malaltia ocular (traumatisme, inflamació, tumor, etc.).

Ens referirem aquí al glaucoma primari i, dins d'aquest tipus, al glaucoma agut.

Es defineix com un augment de la pressió ocular que es produeix en unes poques hores i arriba a assolir valors de 3 a 5 vegades superiors al normal.

Entre les principals causes trobam:

-En un 90% de casos se sol produir una alteració en la constitució de l'ull.

-Té molta d'importància l'envelliment local de l'ull.

-També poden influir una sèrie de factors generals, entre els quals destaquen els que actuen damunt la sobrecàrrega emocional, l'excitació psíquica, etc.

-Així mateix hi poden contribuir estimulants com la cafeïna i l'alcohol.

L'augment de la pressió ocular es pot manifestar amb diferents símptomes:

-Pot donar lloc a mal de cap, un esclafament general, febre i nàusees i els símptomes com són la pèrdua de capacitat visual, la fotofòbia i el llagrimmeig solen passar desapercebuts o inadvertits.

-A vegades produeix vòmits i es pot confondre amb un cólic abdominal.

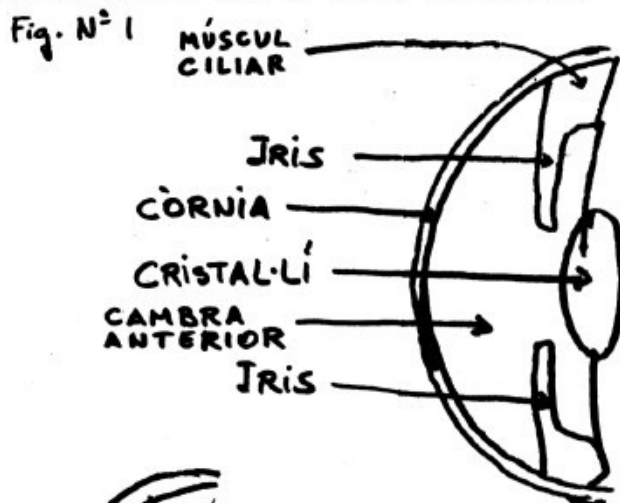

Fig. N° 2.

-Per regla general, els símptomes més freqüents solen ésser:

Vermellor d'un ull

Pupila dilatada i rígida

Globus ocular que no es deprimeix a la palpació.

En el tractament és fonamental el diagnòstic precoç perquè si no es tracta aviat pot donar lloc a ceguera, a vegades irreversible. En un principi hi ha el tractament mèdic que tendeix a reduir la pressió intraocular i si no es resol s'ha de passar al tractament quirúrgic.

HIGYA PECORIS

EL MAL DE LA PASSI

Es una malaltia infecto-contagiosa aguda, greu, produïda per un virus, i caracteritzada per la inflamació de les mucoses ocular, respiratòria i digestiva, i en alguns cassos es presenta amb alteracions del sistema nerviós central.

Afecta als cans i altres cànids, però també són susceptibles d'emmalaltir-se els animals de pel·leteria, com la fura, etc.

El contagi es produeix per contacte directe d'uns cans a altres o indirecte a través d'aliments, secrecions, etc.

El període d'incubació és d'una setmana. En un ca afectat del mal de la passi s'aprecia inapetència, secreció ocular, a vegades purulenta, dispnea, febre, vòmits, etc. Altres vegades apareix l'anomenat síndrome de les potes dures, "hard pad disease", deguda a un tipus virulent del virus. Es caracteritza per una hiperqueratosi del coixí de la planta.

El diagnòstic clínic no és fàcil; per això s'estudiaran els símptomes abans citats, donant com a diagnòstic positiu quan existeixen simultàneament aquells. En altres casos s'ha de recórrer al diagnòstic de laboratori.

Tractament: Estan indicats com a tractament simptomàtic els antibiòtics d'ample espectre. En cas de malaltia avançada amb alteració del sistema nerviós central, el tractament no és efectiu.

Profilaxis: Existeixen vacunes homòlogues que confereixen una immunització activa. S'aplicaran als tres mesos d'edat, amb re-vacunacions anuals.

Per acabar, com hem assenyalat abans, la fura és un animal molt sensible al mal de la passi dels cans, que produeix moltes baixes en aquests animals; per tant, en cas d'epizootia, aquests animals estan molt exposats a emmalaltir.

BERENARS: JULIOL

PER ANTONI POU

183 - 1

Creixens ben frescs preparats
amb oli, sal i vinagre,
no és un berenar magre
si amb llom van acompanyats.

184 - 2

D'un penyal caigué un anyell
i va quedar rebentat.
Com que l'hem aprofitat
jo m'he menjat es cervell.

185 - 3

Dos ous molt ben acertats,
tots dos frita a la vegada,
amb un tros de sobrassada
i alatxeta p'és costats.

186 - 4

Una arengada torrada
he posat dins es trempó,
que perquè fos molt millor
jo l'he ben esmenussada.

187 - 5

Tronxos de bleada bullits,
mullats dins llet amb farina,
són una menja molt fina,
ensucrats quan estan frita.

188 - 6

Avui es meu berenar
ha estat mig conill de rata
que sofregit amb patata
a mi me sol agradar.

189 - 7

He trobat es rebost buit
de lo que jo vull menjar
i m'he fet per berenar
una mica de pancuit.

190 - 8

Ortigues fines de mar,
netes i enfarinolades,
ben frites i ben daurades
m'han donat per berenar.

191 - 9

He berenat d'un trempó
de tomàtiga, alls i pebre,
vinagre, sal, oli i ceba
i he begut suc de grifó.

192 - 10

Si tu menges, diu sa gent,
figues de moro ben fresques,
agafaràs lo que pesques
si llavors beus aguardent.

193 - 11

He berenar dins la mar
de sopes que un mariner
a dins sa barca sap fer
amb peix, aigo, sal i pa.

194 - 12

Per fer un berenar finet
agafau un tros de pa,
i a sa vorera de mar
torrau un poc de gerret.

195 - 13

Avui jo berenaria
de pastanaga morada,
ben frita i ben preparada,
amb grells, alls, xulla i avaria.

196 - 14

Amb quatre sopes d'ahir,
passades per dins sa paella,
i tapareta novella
he berenat dematí.

197 - 15

Un poc de pa i sobrassada
ha estat es meu berenar
i avui m'he hagut de tallar
pa flonjo, que no m'agrada.

198 - 16

Feia festa sa veïnada
i m'ha duit per berenar
cosa que li va sobrar
d'es brufar d'anit passada.

199 - 17

He tengut altra vegada
un berenar com ahir,
xocolata des més fi,
coca bamba i ensaïmada.

200 - 18

Un cocarroi mitjancer
fet de ceba i de patata
és una menja barata
que per berenar va bé.

201 - 19

He anat molt poques vegades
a muntanya a berenar
i amb sos missatges menjar
unes sopes escaldades.

202 - 20

Dins es rebost, dematí,
he afinat quatre raoles,
que m'he atapat totes soles,
sense pa ni encalentic.

203 - 21

D'ametla era es gelat
que he pres amb ensaimada,
com que era fresc i m'agrada
dues me n'hi he mullat.

204 - 22

He berenat d'un trempó
amb ous bullits, alls i ceba,
tomàtiques, pomes, pebre,
sal i oli des millor.

205 - 23

Voltros no heu berenat mai,
i jo molt poques vegades,
d'unes sopes escaldades
amb so brou que han fet d'un all.

206 - 24

Allò que avui dematí
per berenar m'han donat
li diuen, si és rescalfat,
"roba vella", en mallorquí.

207 - 25

Lo que a mallorca s'ha usat,
i a tothom veig que li agrada,
és es dolç amb sobrassada
i jo avui n'he berenat.

208 - 26

Quan me n'he anat a la mar
me n'he duit pa i sobrassada
i després de sa nedada
he tengut per berenar.

209 - 27

Avui jo he berenat
d'arengada esmenussada
amb tomàtiga torrada
i un allet ben capolat.

210 - 28

Avui he provat això:
de sa forqueta deixar
i agafar es trempó amb so pa
perquè diuen que és més bo.

211 - 29

Pa amb oli totsol ha estat.
Jo volia una arengada
però de cosa salada
es metge me n'ha privat.

212 - 30

Avui ningú mira prim
per fer coques ensucrades
i ben plenes de tallades
de cosa dolça i porquim.

213 - 31

Es berenar no fa mal
si el fan amb una arengada,
tomàtiga ben torrada,
oli i sucre en lloc de sal.

CONFIRMACIONS

El diumenge dia 16 el Bisbe de Mallorca va confirmar un bon grapat de joves a Montuïri. Entre ells n'hi havia bastants d'Algaida com podeu veure a la fotografia que vos oferim.

FESTES 85 SANT JAUME

DIA 24 - DIMECRES

- 19 hores : La Banda de Música d'Algaida acompanyada dels Capgrossos recorreran el poble convidant-lo a prendre part a les Festes que comencen.
- 19'15 " : A Ses Escoles, Basquetbol Infantil
ALGAIDA - MONTUÏRI
- 19'30 " : Inauguració d'Exposicions:
- A l'Ajuntament: Exposició de Pintura de'n Rafael Perelló.
- Al Local de l'Obra Cultural: Exposició de Ceràmica per Conxa Trill, Juan Albertí i Pilar Miró.
- 20'00 " : Els nostres Cossiers faran el quadrat juntament amb els Xeremiers de Pina.
- 20'15 " : A Ses Escoles, Futbito Benjamín
ALGAIDA - MONTUÏRI
- 21'30 " : A Sa Plaça, Concert a càrrec de la nostra Banda de Música interpretant el millor del seu repertori.
- 23'00 " : Al recinte de Ses Escoles, GRANDIOSA BERBENA amenitzada per TONY FRONTIERA - CIRCUS - ACUARIOS i PASOS.
Gran servei de Bar - Panets i Coca.
Festa fins la dematinada.
- 24'00 " : A Sa Plaça, REVETLLA, Rodelles, Coets i Bombes a càrrec de la Pirotècnica Jordà de Lloret.

DIA 25 - DIJOUS.- SANT JAUME

- 9 hores : Albada pels Xeremiers de Pina.
- 10'30 " : FUTBOL JUVENIL en el Camp des Porrassar,
ALGAIDA i altre potent equip.
- 11 " : MISSA DE FESTA.
Els Cossiers ballaran l'Oferta i seguidament a la Placeta de l'Església.
També amollada de coloms pel CLUB COLUMBOFIL D'ALGAIDA.
- 12'30 " : Inauguració de la UNITAT SANITARIA LOCAL per part de les Autoritats Autonòmiques.
Refresc per a tot el poble.
- 19 " : A Sa Plaça, entreteniment pels nins per el GRUP CUCORBA amb "l'espectacle d'animació Cançons i danses".
- 19'30 " : Al jardí del Local de la 3ª Edat de Sa Plaça, "EL TALLER LÚDIC" amb exposició de Dibuixos de Refranys i Modismes Mallorquins. Obres de Juan Lluís Fuster i Tata. *Organitza: OBRA CULTURAL BALEAR*
- 21'00 " : A Sa Plaça, BALL DE BOT per tothom a càrrec de S'ESCOLA DE DANSA DE LLUCMAJOR.
- 22'30 " : A Sa Plaça, TEATRE per la Companyia Zanoguera Alfaro que representarà l'obra
"ES NA XIMA XEMA"

DIA 26 - DIVENDRES.- SANTA AINA

- 11'30 hores : A Sa Plaça, Carreres de Joies, de Sacs, Cucanyes i altres entreteniments pels al.lots.
Pels més grans carreres de conills i pollastres, importants premis en metàlic.
Organitza L'ASSOCIACIÓ DE PARES.
- 12'30 " : Entrega de Trofeus Troneig d'Escacs Sant Jaume - 85 al local de la Juventud
- 16'30 " : 26 GRAN PREMI CICLISTA ALGAIDA.
(Programes a part)
- 21'30 " : A Sa Plaça, VETLADA DE BALLS MALLORQUINS, pel Grup d'Escola de Dansa de Lluçmajor.

DIA 27 - DISSABTE.-

- 17'00 hores : Al local social "Penya de Billar Algaidina", (Bar Amengual). FINAL DEL 1er TORNEIG LOCAL DE BILLAR "SANT JAUME", Modalitat lliure, i a l'acabar, sobre les 19'00 hores, entrega de Trofeus.
- 17'00 " A Ses Escoles, Futbito Cicle mitjà,
ALGAIDA - MONTUÏRI
- 17'45 " : Balonmà Femení- Infantil
ALGAIDA - MURO
- 18'30 " : En es Camp des Porrassar, FUTBOL VETERANS
ALGAIDA - R.C.D. MALLORCA
- 20'00 " : A Sa Plaça, FUMADA LLIURE EN PIPA DE FANG.
- 21'30 " : A Sa Plaça, Concert especial a càrrec de la BANDA DE MUSICA D'ALGAIDA.
- 22'30 " : A Ses Escoles, GRAN BERBENA amenitzada pels conjunts:
BOHEMIOS - LOS OCULTOS i S'ORQUESTINA D'ALGAIDA.
Gran servei de BAR.

DIA 28 - DIUMENGE.-

- 9 hores : TIR AL PLAT LOCAL, al Camp des Porrassar. Organitzat per la Societat de Caçadors d'Algaida. (Programes a part).
- 11'30 " : JOCS INFANTILS A SA PLAÇA, organitzats pel Grup d'Esplai d'Algaida.
(Nota: Seria convenient que els al.lots vestissin roba esportiva).
- 19'30 " A l'Església Parroquial, CONCERT DE MUSICA CORAL a càrrec de la Coral de Porreres, PATROCINAT PER LA CONSELLERIA D'EDUCACIO I CULTURA DEL GOVERN BALEAR ANY EUROPEU DE LA MUSICA.
- 22'15 " : A Sa Plaça, VETLADA POPULAR amenitzada per ELS VALLDEMOSSA, amb nou Show i SALSA PICANTE.
- 24'00 " : F I D E F E S T A
Traca final

NOTA: Tots els actes programats són de franc !!!

I MOLTS D'ANYS, FINS L'ANY QUE VE
SI DEU HO VOL

RECORDANT ELS MERITS D'EN BARTOMEU MONSERRAT

Cada poble ha tengut persona interessant que ha anat inventant coses d'art i de gust i en cap moment ha rebut honor dels seus veïns; aquests són sempre els camins, fent ell lo que ha pogut.

Per lo tant aquest llegat va tenir un algaidí que molt se va distingir, un tal Tomeu Monserrat. Va esser un sacrificat per esser gran creador dins comedis i cançó va esser molt anomenat.

Molta comèdia escrigué i sonets interessants que foren de gran alcanç, tothom plorà i rigué. Caràcters per tots tengué per tot públic divertir, per porer-se mantenir treballà de sabater.

Un bon organista era pel públic es divertir, a dins els clero es lluï per esser una lumbrera; en res quedava darrera, també fou compositor, una música de valor escrigué en gran manera.

Amb molt gros enteniment una comèdia escrigué i un èxit molt bo tengué amb *Ses Coves de Galdent*. L'aplaudia tota gent perque molt va agradar, a tothom va accontentar per tenir bon argument.

Amb molta de simpatia també es va fer lluir perque molt se distingí amb *La Santa Margalida*. Comèdia de molta vida que an'es públic agradà, a dins l'ànima va entrar aquella cosa divina.

Comèdia que renou fe que el bon públic 'saborí perque molt se va aplaudir *Caçadors de Son Sunyer*. Sa història remogué de lo que un temps usà perque va fer recordar ses costums que allà hi hagué.

Una obra de molta manya que significat tengué, un gran èxit se'n dugué amb *La Gran Samaritana*, d'una ciutat d'Àfrica amb costums que va tenir; amb això s'entretení i va esser molt interessada.

Un drama molt poc alegre en comèdia escrigué i per nom se la conegué per *La Santa Dorotea*; en aquesta obra s'emplea un misticisme extremat, a Déu anava invocat l'esser de bella donzella.

Els tres Reis de l'Orient va sebre bé desxifrar quan anaren a adorar a Jesús tot resplendent; l'estrella de l'Orient en sa comèdia sortia; va esser obra d'alta mira que cautivà tota gent.

De llest no ne presumia, però molta feina fe perque s'entretengué en la sentència divina; amb això ell definia la justícia de Jesús que va esser home intrús i per llest se'l penjaria.

Ho feia amb molt d'orgullo lo molt que ell escrigué i un sonet va sebre fer *Ses Carabasses de Muro*; amb un bastant gros apuro un personatge es trobà, se va sebre defensar a pesar d'esser absurdo.

Tot ho tenia present perque de tot se'n cuidava i un sonet aplicava quan mos vengué sa corrent; va esser un molt gros invent i ell el va apreciar i un sonet li dedicà que fou entreteniment.

Tant tardà com primerenc tot el temps li era bo; comèdia de molt alt to va esser *Es Montuïrenc*; tenia color hivernenc perque era entretenguda, era obra molt moguda amb un sentit repelenc.

També s'entretení una comèdia muntar i per títol li posà *Això és s'homo algaidí*. Se va estrenar aquí i a sa gent molt agradà perque sabé desxifrar lo que de vell succeí.

Després de tantes victoris que en Monserrat va crear, d'ell tothom s'olvidà, ni ne quedaren memoris. A barcelona ses gloris en Monserrat va tenir, tot Catalunya lluï com el xot menjant dins gofis

Climent Garau Salvà
Llucmajor, febrer de 1984

SOLCAR

apunts per a un

CREDO MARGINAL

Un dels caires que més estimo de la feina o servei dins el món dels **marginals socials** a Mallorca ha estat tot el que m'ha anat donant ja que, de fet, ells han pastat molts d'aspectes del meu mode de ser i de viure. Per això, permeteu-me escriure com una confessió pública:

- 1.- Creure i estimar la persona humana senzillament perquè és un home o dona o vell o nin. No per lo que té, ni pels títols ni pels doblers ni les aparences. Sebre que tots i cadascú son iguals a tall d'humanitat. Que tot lo altre són afegitons que ens hem anat posant. Convenciment que no se queda en teoria o en grans discursos o proclames. Igualtat radical i arrelada tan fortament que no la te despenges en cap moment.
- 2.- Convèncer-me que no és just anar acusant uns o altres de les seves mancances o tares o defectes o pecats. Que no és tan clar ni tan net això que uns són bons i altres són dolents. Que les partions sempre neixen del poder i que les fites són una defensa d'aquest mateix poder.
- 3.- Topar-te que els nombres (només?) interessin per quedar bé, o per aconseguir una publicitat o per creure que tenim bons sentiments. Però que a l'hora d'estrènyer, a l'hora de la veritat ... sols arriben les sobres de les nostres taules, de les nostres lleis, dels nostres programes i plantejaments. Que la sinceritat sempre passa per la realitat de la pròpia butxaca.
- 4.- Trobar-te que és ben vere que tota feina/servei a l'home que es troba necessitat, és una feina "religiosa". Tot el que es fa com apropament a més salut, a més justícia, a més humanització, a més compartir... és apropament a un Regne de Déu/una Terra bona pels homes.
- 5.- Crec més en les diferències d'on treballam i a favor de qui estam amb les nostres opcions econòmiques, socials, polítiques, educatives, ...

que en unes diferències de confessió religiosa. Perquè, de fet, me trob tenint bon costat amb molts que diuen no creure però que, amb les seves obres, creuen en la humanització de cada marginat a qui s'acosten i que, amb ells, intenten fer camí i procés. I el volen fer plegats.

6.- **D**escobrir el **bessó** de la meua fe. Déu. I punt. Déu com a paraula que els homes hem anat dient per entendre el fonament que ens humanitza tots i que ens empeny a veure'ns amb la mateixa exigent dignitat. Déu, i la seva humanitat: Jesús. Home humà del tot, tan home que aquell estol de pescadors sols trobaren com a resposta que era Déu fet home. Era tan home que era del tot la possibilitat humana de cadascú.

7.- No aturar-te per beneitures, tant religioses com socials. Convèncer-te que sols demanen ajuda els qui saben de la seva necessitat i sols van al metge eïsd qui es troben malalts. No val la pena cansar-te en retirar pedres que sempre les te posaran (i tiraran!).

8.- Exigir serietat en tot el que feim. No acceptar de cap manera l'excusa "**no passa res**". És de les mentides més crudels del moment actual. Més crudels perquè s'ho creu aquell mateix que és enganat a benefici dels que sí volen que no passi res perquè volen continuar amb el seu rollo de poder.

9.- Demanar responsabilitats de tot el que tudam, de totes les oportunitats que arraconam o no estimam. La solidaritat neix cap a un mateix. Si cadascú no som més humans, com podem humanitzar altres? Solidaritària exigència en unes estudis, família, treball, amics, esplai, ... Exigen responsabilitats.

10.- Cercar una nova manera de viure: austera, compartida, solidaritària, justa. No sols perquè me vagi bé o estigui ben considerat. Senzillament, perquè sols així els homes -tots!- podrem **sobreviure**.

GLOSES

Me pareix que ets algaidins
no som gaire afortunats,
tenim ses autoritats
que són iguals que es padrins:
no hi veuen deu pam endins.

Hi ha un encasetat,
que es terme n'està empastissat
i qualque amo mal entranyat
que en dir-li sa veritat
mos ofereix uns quants tirs.

Aquestes autoritats
que comanden an es poble
duen sa mateixa solfa
que es nostros avantpassats;
an ets externs fan molt de cas
i donen llenya an es poble.

Jo voldria que es culpable
d'aquesta barbaritat
tots els véssim castigat
amb ses dues cames enlaire
privat de respirar aire
que no estàs contaminat.

Quan tenim sa ceba grossa
i s'all a punt de fermar
llavors passa es ciutadà
cregut que allò res mos costa
ell duu una bossa a posta
i se posa a carregar
i no li vulgueu trobar
que ben segur que vos dirà
que ell té una superposta.

A tots es de cinquanta anys
les envii s'enhorabona
Déu vos do una salut bona
pau i unió per molts d'anys.

També don s'enhorabona
an es germans Ballester,
En Miquel i Na Maria,
que pagau amb alegria
aquells que vos volen bé.

Aquests calaix de sastre
el trob meravellós,
aquest sap que dos i dos
mai no han estat més de quatre,
per esflorar ses llavors
primer han de sebre batre.

Herba-sana

Dretes: Rosa Cordeta †, Maria Teixidora †, Margalida Cardella †, Bet Trepella, Pereta Mussi, Pereta Trinxeta, Maria Trinxeta, Catalina Talaieta, Juanaina Eugeni † (vestit de quadres), Juana de Sa Serra, Pereta Goma.

Assègudes: Margalida de Sa Serra †, Rosa Lara, Tunina Torres, Miquel Benet †, Catalina Talaieta †.

Francisca de Sa Patriota, Francisca Batle, Coloma Serenina †, Pepita Fluxà, Pereta Torres.

obres il.legals?

Can Sunyer

"Carrer" a Na Graciana

MOVIMENT DEMOGRAFIC

DEFUNCIONS

Francisca Servera Moranta
va morir dia 21 de Juny
als 55 anys.

Catalina Oliver Martorell
va morir dia 15 de Juny
als 80 anys.

ESPORTS

FUTBOL

Afortunadament podem dir que el futur de l'entitat esportiva més aglutinant de socis està assegurada, malgrat no quedar massa clar a l'assemblea des futbol, podem dir, però que ja es comença a fer feina de bon de veres.

L'equip d'entusiastes persones encapçalades per n'Antoni Sastre Mulet ens comuniquen que el local social del club s'ha montat al Bar "Bellavista" gràcies a la magnífica col.laboració d'en Pep Muro.

De cara a l'organització interna del club cal resaltar alguns punts.

- Treball de cara al millorament de les condicions del camp i enlluminat del mateix. Arreglar les casetes.

- Organitzar un caramull de trofeus.

- Arreglar una sèrie de papers oblidats als alts de la rectoria i que ja són part de la història de l'Algaida.

En quant a l'aspecte purament esportiu s'està duguent una activitat paral.lela en el moment de tancar aquest número podem confirmar la contractació del nou "míster" "Marcial", antic jugador del "Poniente" amb un més que bo historial com a entrenador dins Mallorca, un home jove i amb il.lusió suficient per a contagiari-ne a tots els integrants de la plantilla.

En l'aspecte dels jugadors la directiva manten

uns canvis de parer amb la totalitat d'integrants de la plantilla i ja han arribat els primers compromisos i estan esperant que s'arribi a un acord amb tots els interessats.

Els components de l'actual directiva en la qual encara hi manquen una sèrie de persones és la següent:

President: Toni Sastre Mulet.

Vice-presidents: Xesc Ramis, Macià Oliver i Antoni Mudoy.

Secretari: Joan A. Garcias

Vice-secretari: Jaume Capellà.

Tresorer: Jaume Jaume

Contador: Jaume Balaguer.

Secretari tècnic: Antoni Mudoy.

Entrenador: Marcial.

Responsable de categories inferiors i entrenadors: Sebastià Amengual.

No cal dir la sort que des d'ES SAIG desitjam a la directiva i al club esportiu Algaida.

Continua el Trofeu "Mancomunitat des Pla de Mallorca", on els representants del nostre poble estan classificats en segon lloc quan manquen tres partits cal tenir present que el darrer partit es jugarà a Ses Escoles d'Algaida entre el nostre equip i el líder, El Lloret. Podem dir que el resultat final no es sabrà fins al darrer moment.

Els resultats fins ara són:

Costitx 3- Algaida 5

JOCS ESCOLARS.

El passat mes de Juny es celebraren a Ciutat les finals de gimnàsia rítmica en totes les categories. En dites finals els representants del nostre poble tengueren una actuació immillorable si tenim en compte el poc temps que els nostres esportistes duen practicant aquesta modalitat (començaren el Febrer passat). No cal dir la satisfacció personal i col.lectiva dels alumnes, pares i monitors.

- Campeons de Balears femení. Categoria aleví.

- Sub-campions de Balears masculí. Categoria aleví.

- Tercer classificat femení de Balears. Categoria infantil.

La participació a les finals territorials va esser de 15 col.legis.

!Enhorabona!

FINALS HANDBOL

En aquesta final les nostres nines obtingueren la quarta posició, darre-ra Eivissa, Menorca i Sa Pobla.

(Segueix a la plana següent)

Què fa el Consell Insular en Serveis Socials

El CIM compleix una labor assistencial bàsica a través del Conjunt dels Centres que són propietat seva:

Hospital General
Hospital Psiquiàtric
Llar de la Infància
Llar de la Joventut
Llar dels Ancians
Hospital de Nit (centre d'acollida dels Marginats)
Centre de Prevenció de Drogues
Grup d'Educació Sanitària a les Escoles d'Infants.

Manté convenis amb uns altres centres tant públics com privats:

Patronat Verge de la Salut (que atén els minusvàlids psíquics)
Centre Lluerna (escola dedicada als subnormals profunds)
Can Ribes (que promou la integració dels marginats)

Facilita ajudes a totes les entitats amb finalitats socials de Mallorca, amb atenció especial a la tercera edat, problemàtica gitana, marginació i minusvàlids.

Entre els projectes imminents hi ha l'elaboració del Mapa de Serveis Socials de Mallorca.

*Consell Insular
de Mallorca*
c/ Palau Reial, 1

Noticiari

FI DE CARRERA

El nostre director En Delfí ha acabat amb un brillant expedient la seva Llicenciatura en Ciències Químiques. Tots els qui feim ES SAIG li donam l'enhorabona i li desitjam èxit en l'exercici de la professió.

Per altra part, En Delfí no ha pogut participar en la confecció d'aquest número ja que es troba a Barcelona on fa pocs dies ha estat sotmès a una delicada operació de la qual esperam és recuperi aviat i de manera totalment satisfactòria.

NOVA DOCTORA

Ha acabat els seus estudis de Medicina a la Universitat de Barcelona na Maria Ballester. Vagi per ella la nostra cordial enhorabona, si bé malavèjarem tot quant poguem per no necessitar els seus serveis professionals.

ESPORTS...ve de la plana anterior.

PIPERS d'ALGAIDA

El Pipa Club d'Algaida es desplaçà a Selva el passat dia 28 on participà a la I fumada lenta d'aquest poble.

Podem fer pública la satisfacció dels nostres pipaires davant la festa que s'organitzà al simpàtic poble de Selva, així com per les notícies de la possible fundació d'un

Pipa Club encara inexistent.

Premis--Femení

- Flora (Algaida)
Antònia Vich (Ciutat)
Rosa Crespí (Algaida)

Premis--Masculí

Baltasar Marqués (Ciutat)
Tià Lozano (Inca)
Toni Gomila (Algaida)
Jaume Gelabert (Algaida)

Joan Trobat

Pina

FESTES DE PINA: Enguany les festes han estat primarenques o damatineres i ja les tenim aquí, l'objectiu dels organitzadors es recaudar fondos per acabar de pagar les obres del camp de futbol, com així heu diu la glosa de salutació del programa, llavors, ja ho sabeu, amb la vostra assistència i participació als actes estau col·laborant en les obres del camp de futbol, esperam que la participació als actes sigui nombrosa i que paseu unes bones festes. Aquí teniu el programa de les festes populars de Pina que tendran lloc els dies 12, 13 i 14 de juliol:

DIVENDRES dia 12

- A les 22 h. Amollada de coets anunciant el començament de les festes.
- A les 22'30 h. GRAN BERBENA amb els grups
"PASOS" I "SAGITARIUS"
i haurà torrada de botifarrons i llangonisa.

DISSABTE dia 13

- A les 17 h. Carreres a poc a poc de bicicletes. Ginkama
Exhibició de KUNG-FU
Carreres de cintes i cucanyes.
- A les 22'30 h. Monumental BERBENA amb els conjunts
"KUARZO" i "LOS PAMPEROS"
també hi haurà torrada de botifarrons i llangonissa.

DIUMENGA dia 14:

- A les 10'30: Missa solemne
- A les 12 : Grufada dins sa ribella.
- A les 16'30: Carreres a peu i Trescaviles pels Xeremiers de Pina.
- A les 18'30: Aperitiu amb motiu de la inauguració del camp de futbol, que ofereix la comissió gestora del camp de futbol de Pina. Partit inaugural entre dos combinats de Pina.
- A les 21'30: Balls mallorquins a càrrec de les balladores del poble acompanyades pel grup "SA GAVELLA".
Gran traca final.

NOTÍCIES: Les obres del camp de futbol a l'hora d'ara estan pràcticament acabades, només falta senyalitzar el camp i clavar les porteries. Fins ara els doblers recollits per les aportacions voluntàries sumen 366.000 ptes més les dues porteries i les xarxes.

S'han acabat les obres d'asfaltat del camí de Son Perot, que és el que també va al camp de futbol, lo que suposa una millora important.

Dels dies 5 al 13 de juliol, tindrà lloc a Pina i a ca Ses Monges "LA SEMANA DE RENOVACIO PEDAGÒGICA", que cada any es va fer per l'estiu pels mestres d'escola. L'objectiu d'enguany es estudiar l'entorn de Pina i més concretament el Pla de Mallorca. Els desitjam una bona estància entre nosaltres.

Des d'aquí volem felicitar i donar l'enhorabona a Josep Amengual que ha guanyat brillantment el campionat del món de caça submarina per tercera vegada, pentura lo que molts no sabeu és que ell té una casa a Pina i ve a passar els caps de setmana entre nosaltres.

PICADIS D'ESPIRES

Si encomanes a un imbècil una tasca, ja sou dos.

Per a mi, tant es prostitueix el o la que posa en venda el seu cos, com el que hi posa les seves opinions.

Si no ho pots millorar, deixa-ho.

Sempre queda bé dir: "La naturalesa és molt sàvia". Però quan cau una calambuixada com ous de colomí, escús dir-vos on es podria posar la saviesa, ella.

Els ànecs fan els ous enterra. Els homes, de vegades, també.

L'anar en bicicleta i el primer amor no s'obliden mai. Potser pels esclats, en ambdós casos.

Es va casar per colgar-se de franc amb una dona. Encara no havia començat a fer números.

Els pagesos m'ho ensenyaren: "Totes les coses són fins que deixen de ser". I després de la desintegració de l'àtom, més que mai, vaja.

La parella humana sembla ser l'única que sempre (?) està a punt per fer l'amor, amb petites salvetats mensuals, clar. Serà per instint de supervivència de cara a una pròxima guerra nuclear...?

Això és meu, va dir. 90 dies després li va arribar la lletra. El notari en sap cosa d'aquest assumpte.

Biel Florit Ferrer

PER SI NO VOS HA AGRADAT EL DIBUIX DE LA PORTADA AQUI EN TENIU UN ALTRE.

PASSATEMPS

PROBLEMA MATEMÀTIC

Hi havia una barcada amb quinze moros i quinze cristians. Es va presentar una tempestat feresta i el capità va dir que només es podia salvar la meitat de la tripulació. Acordaren fer una rotlada i anar comptant de nou en nou i tirar a la mar el tripulant que fes nou. El capità els va col·locar i, com que era moro, els va distribuir de manera que haguessin de ser llançats a l'aigua només els cristians. Com els va col·locar? (Per resoldre el problema podeu utilitzar cartes o ciurons o monjetes o qualsevol cosa semblant).

Solució: L'ordre ha d'esser: 4 cristians, 5 moros, 2 cristians, 1 moro, 3 cristians, 1 moro, 1 cristià, 2 moros, 2 cristians, 3 moros, 1 cristià, 2 moros, 2 cristians, 1 moro. Per no equivocar-vos heu d'eliminar el que li toca i començar a comptar pel següent.

- Fuga de vocals:
- S. D'.N B.TL. Q.. .ST.D..
 - .N LL.BR. M.SC.R.T;
 - P.R C.D. H.R. D. B.ND.T
 - .N D. C.NT D. P.C.RD..
 - J. S.G.V. BL.T C.B.T
 - Q.. .M P.G.V. P.S C.P.LL;
 - L'.M. .ST.V. C.NT.NT D'.LL
 - . J. H. .ST.V. B.N P.C

Solució a la passada fuga de vocals:

Picapedrer no m'agrada
perque és ofici dolent;
en caure des bastiment
ja la tenim enviudada.

F A F E R R U T X U
N E M U T I O O L R
A T B R O S L M L O
G A D O S R A I E J
G A I A X D U R T A
A L L E N A S S A M
L S J A A R D I D E
D S R O T L G A T D
E E M A J Z I O V I
N N T E R F O L U T
T J A L C O R V E R

Sopa de lletres

Localitzau el nom de deu muntanyes de Mallorca. Les lletres sobrants vos donaran el començament d'una coneguda poesia i el nom del seu autor.

A	M	A	S	E	R	R	A	L	L
C	O	R	C	A	E	Q	U	E	N
O	A	M	V	A	V	P	E	S	R
D	V	T	A	R	I	E	E	A	L
A	I	L	J	J	L	L	G	L	E
N	C	G	U	M	O	A	H	A	A
V	A	E	N	T	A	R	P	S	E
R	R	D	U	T	L	S	A	A	L
L	I	B	E	R	T	A	L	T	
T I A D E R A N D A									

Solució a la passada sopa de lletres. Les lletres sobrants diuen: A Mallorca, que no va perdre la llengua havent perdut la llibertat.

Recorda't d'aquelles serves
verdes que et vaig enviar
perque et poguessis servir
i vom més va manco et serves.

UNA XERRADETA.....acabament.

No només feiem ensaïmades i "quartos" que és una cosa que pràcticament s'ha perdut, supòs que perquè s'ha de menjar tot d'una, dins un parell d'hores, perquè sigui bo.

- *A part des forn, has tengut temps de fer altres coses?*

Es deport sempre m'ha agradat molt i trobava temps per dedicar-hi unes hores: bicicletes, futbol, caçar, ping-pong (llavors no hi havia tennis)...bé, de tot lo que hi havia. Vaig esser futbolista mig professional un poc per casualitat, an es 18 anys vaig fitxar pel Balears s'any que va pujar a segona Divisió. Abans jo jugava amb el Santiago, però va esser perquè un dia que en faltava un per fer-ne onze me posaren per jugar d'extrem esquerra; jo devia tenir tretze o catorze anys, però ja vaig seguir jugant, amb en Tomeu Mora, En Mir, En Toni Rosseió, es dos Fiols, En Bernat Barrera, bé, tots es que voltros recordau. Com que era bastant més jove, sempre me feien bromes es de s'equip contrari, però se veu que no ho feia malament.

- *I després del Balears?*

Del Balears vaig passar al Manacor, i al Mallorca. Més tard amb el Constància, altra vegada al Manacor i al Felanitx. Llavors me vaig casar i ho vaig deixar anar.

- *Hi deu haver més de dues anècdotes.*

Moltes, lo que passa és que ara les veus d'una manera molt diferent a quan les vius. Pensau que quan tens 18 o 20 anys es maldecaps que tens són molt relatius, i no passes pena per casi res.

Ara record que amb el Balears anàrem a jugar contra el Huelva, contra el Betis i contra el Cacereño en dues setmanes, i ja no veniem a Mallorca, i es dia del Huelva s'àrbit va pitax un penal a favor nostre quan acabava es partit i empatàrem. Sa gent se va enfadar molt i esperaven s'àrbit a defora; noltros estàrem més de dues hores sense sortir, per por, però es seu delegat mos va dir que contra noltros no hi havia res. Bé, sortírem, i allà defora hi havia una gentada que quan mos va veure se va acostar, i quan me'n vaig donar comp-

te vaig quedar tot sol, i me vaig posar a córrer. Com que era es dia del Corpus vaig trobar una processó, i m'hi vaig aficar i caminar amb ella un bon troç. Ja podeu suposar quan vaig arribar a s'hotel si me'n feren de bromes sobre sa meva "devoció".

- *Ara que ja no jugues a futbol, quina curolla tens?*

Per caçar tenc poc temps, hi vaig poc; m'he aficionat en es billar perquè és una cosa que puc fer es vespres, i m'agrada molt.

- *Ja hi jugaves de més jove?*

Sí, però no massa. A Algaida n'hi havia tres, que jo recordi: a Can Mulet, a Can Fullana i a Can Bondat que després va passar a Ca N'Alberto. Abans jugava més a ping-pong, i té una explicació: quan sortíem a jugar a futbol a sa península, a València per exemple, partíem es dijous i no tornàvem fins es dimecres o sigui una setmana. Llavors no te quedava més remei que cercar un joc per mourer-te, i es ping-pong era es més assequible. A més a més, no ho feia malament, i com que solia guanyar, és m'agrada.

- *Crec que hauríem d'acabar. Estàs satisfet de sa teva vida?*

Sí, com ja t'he dit, quan tens 20 anys vius d'una manera molt diferent a quan en tens 50, però cada moment veus ses coses de diferent manera. Jo pens que he fet molta feina, i, a sa meva manera, m'ho he passat molt bé, amb moments difícils com tothom. Però me consider una persona que estima Algaida, i crec que sempre que m'han vengut a cercar pes deport que sigui, m'han trobat; sempre amb unes limitacions que sa feina m'imposava, però he procurat sempre ajudar. I segueisc essent es mateix.

Gràcies Tomeu. Sa conversa sa podria allargar molt més, però hem de deixar qualche cosa per una altra vegada.

Joan Mulet

una xerradeta amb...

en Tomeu des forn

En Tomeu Tomàs Castelló, En Tomeu des Forn, és una persona molt coneguda dins Algaida no solament com a un des forners-pastissers més antics d'Algaida, sinó també com a deportista: ex-jugador professional de futbol, aficionat a sa caça, billar, bicicletes, etc. Té una cinquantena d'anys, passa un poc, però és un home d'una forta vitalitat; encara ara el veim moltes vegades fer es camí de ca seva en es Bar correquent. Avui volem tenir una xerradeta amb ell per parlar de sa seva professió, des seu forn que ja deu tenir un centenar d'anys d'existència.

- *Quants anys fa que està obert es vostre forn?*

Exactament no ho sé, però en deu fer un centenar, perquè es meu padrí ja el tenia, el va obrir, i això ja era es segle passat. Després el va continuar es meu pare, i a jo ja me veis, encara seguesc.

- *Sa feina des forn ha canviat en aquests darrers anys?*

Sa manera de fer sa feina sí, molt. Ses màquines ara t'ajuden a fer-ne més i més aviat, si no fos per això, no podríem fer la meitat de lo que feim, i sense comptar sa part econòmica, lo que costaríem els jornals si seguíem es sistema vell. Abans feiem feina fins que en teníem, no hi havia un horari. Però pel que fa al sistema d'elaborar es pa, per exemple, seguim amb so llevat tradicional, i ses ensaimades també pràcticament són com abans. Lo que hem deixat és es foc de llenya, però jo trob que no hi ha cap diferència.

Una cosa que s'ha perdut totalment és que sa gent duia a coure es pa pastat a caseva; ara només per Pasco duen panades, però no massa, tampoc. Sobretot si comparam amb s'altre temps: quan jo era al.lot sa gent feia foc en es seus

forns, i feien tantes coses que noltros estàvem tota sa setmana sense pegar foc en es forn; hi havia gent que feia un centenar de panades, a més de pa i coques, i no eren com ara, eren molt més grosses.

- *I és públic, es parroquians, han canviat?*

Sí, també, i és normal perquè una cosa va amb s'altra: ara tothom vol ses coses fetes des mateix dia, i abans

menjaven pa i panades de més de vuit dies. Per altra banda, ve molta gent de fora, sobretot es diumenges, però ara ja són moltes temporades que sa gent viu per aquí: Nadal, Pasco, estiu, i això fa que sa feina sigui forta quasi tot l'any. I es restaurants també mos donen feina, perquè amb sa gent només d'Algaida....

- *Abans, quan ton pare duia es forn, feim pastissos, "pastels"?*

Segueix a la plana anterior